

ST·OLAV

K A T O L S K T I D S S K R I F T

• F R A M K R I S T M E N N F R A M •

67 ÅRGANG

17. FEBRUAR 1955

A V I N N H O L D E T : NR.
OM FASTENS ÅND - BILDER FRA DET KOMMUNISTISKE 7
JUGOSLAVIA - FASTEMANDAT 1955 - KIRKENS VIRKE
I 1954 - MALTESERORDENEN - BLIKK PÅ TIDEN - LITURGI
OG MUSIKK - VATIKANET, FOLKENES MØTESTED 8
FORSKJELLIGE NOTISER - NYTT FRA UTLANDET
NESTE NUMMER UTKOMMER 3. MARS 1955

VÅRE KIRKER Gudstjenester på søn- og helligdager

OSLO

St. Olavs kirke, Akersv. 1.
Sokneprestkontoret, tlf. 41 41 61.
(Prestegd. og Biskopen 42 52 87.)
Kl. 7: Stille messe.
Kl. 8.30: Fromesse m. preken.
Kl. 9.45: Low Mass. English Sermon.
Kl. 11: Høymesse m. preken.

St. Hallvards kirke, Urtegt. 29.
Soknepresten, tlf. 68 08 68.
Kl. 8: Fromesse.
Kl. 10.30: Høymesse m. preken.
Kl. 19: Aftenmesse.

St. Dominikus kirke, Neuberggt. 15.
Dominikanerne, tlf. 44 23 24.
Kl. 8.15: Fromesse.
Kl. 9.30: Stille messe m. fransk preken.
Kl. 11: Høymesse m. preken.

Grofsen kapell, Gladsveg 23.
Prestegården, tlf. 38 02 87.
Kl. 9.30: Høymesse.

Vår Frue Villas kapell,
Ullernchaussen 52, Smedst (Montebello).
Prestegården, tlf. 55 81 21.
Kl. 8.30: Høymesse.

Lunden kapell, Trondheimsv. 309.
Tlf. 37 78 68.
Kl. 8.15: Høymesse.

ARENDAL:

St. Fransiskus kirke, Tyholmen.
Soknepresten, tlf. 2209.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.45: Høymesse.

BERGEN:

St. Paul kirke, Christiesgt. 16.
Soknepresten, tlf. 15 410.
Kl. 8 og 9: Stille messe. Kl. 10.30: Høymesse.

DRAMMEN:

St. Laurentius kirke, Cappelensgt. 1.
Soknepresten, tlf. 2019.
Kl. 8.30: Fromesse. Kl. 10.30: Høymesse.

FREDRIKSTAD:

St. Birgitta kirke.
Soknepresten, tlf. 1438.
Kl. 8: Stille messe.
Kl. 10.30: Høymesse.

HALDEN:

St. Peter kirke, Kr. V.s. pl. 1.
Soknepresten, tlf. 1168.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.45: Høymesse.

HAMAR:

St. Torfinn kirke, Torggt. 113.
Soknepresten, tlf. 23 751.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 11: Høymesse.

HAUGESUND:

St. Josef kirke, Haraldsgt. 21.
Soknepresten, tlf. 3195.
Kl. 8.30: Fromesse. Kl. 11: Høymesse.

HØNEFOSS:

St. Theresia kirke, Vesterntangen.
Soknepresten, tlf. 266.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høymesse.

KRISTIANSAND S.:

St. Ansgar kirke, Kirkegt. 3.
Soknepresten, tlf. 4220.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høymesse.

LILLESTRØM:

St. Magnus kapell, Halvdansgt. 5.
Kl. 8.30: Fromesse. Kl. 11.15: Høymesse.

PORSGRUNN:

Vor Frue kirke, Sverresgt.
Soknepresten, tlf. 50 793.
Kl. 7.45: Fromesse. Kl. 10.30: Høymesse.

STABEKK:

Jesu Hjerte kapell, Nyv. 17.
Soknepresten, tlf. 53 77 35.
Kl. 9.05: Fromesse. Kl. 10.45: Høymesse.

STAVANGER:

St. Svithun kirke, Dronningsgt. 8.
Soknepresten, tlf. 25 534.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.30: Høymesse.

SYLLING:

St. Hallvard kapell.
Presteboligen, tlf. 9028.
Kl. 9.30: Høymesse.

TØNSBERG:

St. Olavs kapell, Sandefjordgt. 1.
Soknepresten, tlf. 12 238.
Kl. 8: Fromesse. Kl. 10.45: Høymesse.

Liturgisk kalender:

SØNDAG 20. FEBRUAR: Søndag Quinquagesima (Fastelavnsøndag). Ep. I. Kor. 13, 1—13. Ev. Luk. 18, 31—43. Mandag: Ferialdag. Tirsdag: Petri bispestol i Antiokia. Onsdag: Aske- onsdag. Torsdag: Mattias, apostel. Fredag og lørdag: Ferialdager.

SØNDAG 27. FEBRUAR: 1. Søndag i Fasten. Ep. II. Kor. 6, 1—10. Ev. Matt. 4, 1—11. Mandag: Ferialdag. Tirsdag: Ferialdag. Onsdag: Ferialdag (Imbredag). Torsdag: Ferialdag. Fredag: Kasimir, bekj. (Imbredag). Lørdag: Ferialdag (Imbredag).

SØNDAG 6. MARS: 2. søndag i Fasten. Ep. I. Tess. 4, 1—7. Ev. Matt. 17, 1—9. Ifølge Hs. Høyere biskopens fastemandat for 1955 er man dispensert fra abstinensbudet på imbredagene onsdag og lørdag.

ST. OLAV

Redaksjon, ekspedisjon og forlag: Akersv. 5, Oslo. Telefon 42 37 43. Mandag og lørdag: Kl. 9—13, ellers 9—16.

Abonnementspris: Kr. 18.00 pr. år; for utlandet + porto kr. 2.40. Girokonto nr. 15986.

Abonnement tegnes i ekspedisjonen og på hvert postkontor.

Annonser må være innsendt innen onsdag aften uken før utgivelsesdatoen (angitt på 1. omslagsside).

UNG DAME (katolikk)

kan få fremtidsstilling i trykkeri. Alminnelig skoleutdannelse, godt sprogøre. Eksp. anv. «Snarest!»

HYBEL

søkes i Oslo til tsjekkisk flyktning. Bra og pålitelig mann. Hovedkomiteén for Katolsk Flyktn.arb.

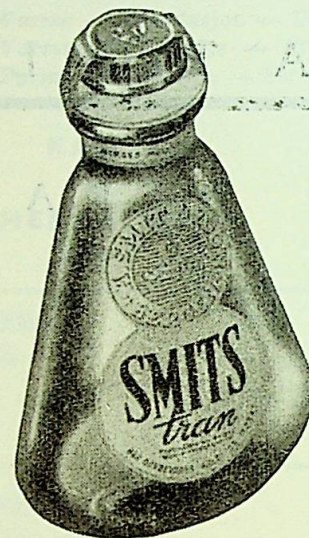
Er Deres familie tilstrekkelig trygget?
Hos oss får De den forsikringsform
De har behov for

Gulli & Rokk

Assurans

Stortingsgt. 22
Sentralbord 33 44 00
OSLO

HVER DAG

Føres av større kolonialforretninger

A. SMIT & ZOON
BERGEN

FYRINGSOLJE

brukes av

Bispegården
St. Josephs Institutt
Vor Frue Hosp. Nerveavd. } Oslo
St. Dominikus kirke.
St. Elisabethsøstrenes
Pleiehjem
Sta. Katarinahjemmet.
St. Pauls Kirke }
Moderhuset } Bergen
Florida Sykehus
Øyenklinikken
St. Josephs Hospital, Drammen
St. Torfinns Klinik, Hamar
St. Fransiskus Hosp., Hønefoss.

*

Ved bestilling av olje: Oslo 68 34 66
Service: Oslo 56 35 92

Vi går til faste —

I sin friske og inspirerende prekensamling, «Dette hellige evangelium», har den kjente danske dikterpresten Peter Schindler følgende kraftsats om begrepet faste i vår tid:

«I et land hvor det eneste som er igjen av faste, er fastelavn, og hvor man holder karneval (*carne vale* = farvel til kjøttmaten) uten at faste følger etter avskjedsfesten for de fete spiser, er det dobbelt nødvendig å preke om faste; for selv mange katolikker er smittet av verdens, vantroens og vrangtroens ånd på dette punkt. Selv de som dog skulle ha noe av et kristelig begrep ved alltid nervøst å blade i Bibelen, synes totalt å ha glemt den ene av de tre klassiske søstre, som er muserne i all ekte religion på hele jorden: bønn, faste og almisse. Man fabler om at frigjorte kristne faster «åndelig», hvilket er noe vrøvl; eller man korsrer seg over slik «utvortes vesen» og «verk-hellighet» og ber Gud bevare seg for idéen om å ville «fortjene seg himmelen» ved den slags «selvpinsel».

Nå er karnevalfeiringen her i Norge ikke særlig overhåndtagende, og fastelavnsbollene på siste søndag før faste en temmelig uskyldig affære. Men når det gjelder folks stilling til fastebegrepet i kristen-asketisk forstand, da rammer pastor Schindlers ord folk flest også her hjemme. Ikke det at man ikke respekterer oss katolikker når talen om faste blir bragt på bane — det er en utbredt oppfatning at da spiser vi overhodet intet. Og med sitt vage begrep om en månederlang total-faste må de jo synes det er en prestasjon av rang at vi holder det gående i det hele tatt, og dertil med en uinnskrenket legemlig og åndelig aktivitet! Slik vi da også respekterer på et vis fakirer og sverdslukere, tønneboere eller moderne råkost-asketer. Det er bare det at ingenting av dette har noe med kristen askese å gjøre, og derfor står fjernt fra det som er *fastens* ånd og mening.

Religionshistorisk er fastebegrepet like kjent og gammelt som de forskjellige religioner selv. Med eller uten tilknytning til bønn og offer har menneskene helt fra Arilds tid tydd til fasten i sorg og nød, når ulykke truet, overfor gudenes vrede, ved trygling om hjelp, under forberedelse av hellige handlinger, ved inntreden i clan-samfunn, i troll-

doms- og mysteriekult — eller også når det gjaldt å oppnå visjonære opplevelser. Overalt ser man offeret som den fastende er villig til å betale for å oppnå et bestemt gode. Som et mål i seg selv finner vi fasten bare hos de mer ytterligående asketiske retninger.

I vår åpenbaringsreligion finner vi fasten vidt og bredt omtalt først og fremst i Det gamle testamente, og her jevnt i tilknytning til bønn og almisse. I Det nye testamente har vi Kristi egne anvisninger — han tar fasten for noe så selvfølgelig at han overhodet aldri resonnerer over dens verdi, men går rett på saken med å si: «Når dere faster . . .» Derfor hører fasten med i urkristendommen som et dydfremmende element — Apostelgjerningene omtaler den, Paulus likedan, og han, liksom Kristus selv, sier både hva som er den rette måte å faste på og hva som er den forkastelige.

Og her er vi ved det sentrale punkt når det gjelder fastens kristne verdi — i dag. Hva er det rette, og hva er det forkastelige?

Det som disse «fastens eksperter» — for å bruke et schindlersk uttrykk — siktet til som forkastelig, var som alle vet hykleriet og den overfladiske faste. Hyklerne, sier Mesteren selv, de har allerede tatt sin lønn på forskudd. Og de overfladiske, de som kjøpslår med fastebudet, de kan en gang ikke regne med en slik lønn. Av dem ler man bare. Nei, fasten må tas alvorlig, den må ha et program som kan og skal gjennomføres. Derfor er det at det i fastebestemmelsene så sterkt legges vekt på det åndelige sinnelag, noe som må tas enda mer ad notam nå da Kirken siden utbruddet av Verdenskrig II har tilstått en så utvidet adgang til dispensasjon fra den legemlige faste. Dermed har den ikke sluppet en tøddel på fastelovens ånd. Det kan heller ikke Kirken. Like lite som den kan frita noen for å be eller øve nestekjærlighet. Og disse tre hører uadskillelig sammen for den som vil vokse i helliggjørelsen: faste, be og øve gode gjerninger.

Så får enhver alene eller sammen med sin sjelesørger finne ut hva han eller hun bør gi avkall på i de 40 dager som fastetiden varer, slik at mest mulig av vår energi kan bli frigjort for vår åndelige vekst. «Førti stille dager av stor betydning for vår frelse», som Schindler så vakkert har kalt dem.

I. H. K.

Bilder fra det kommunistiske Jugoslavia

I den franske avisen La Croix har Marc Petrovitch skrevet om sine inntrykk fra en reise i Jugoslavia. I norske aviser skrives det en del om Jugoslavia som turistland. Denne artikkel kan betraktes som en innføring til en følgende artikkel hvor forfatteren forteller om det religiøse liv i landet og om den kampen som føres mot Kirken.

Etter å ha reist rundt i Jugoslavia som turist et par tre uker, er den dominerende følelsen en sitter igjen med at det hviler noe tungt, nesten kvelende over folket og landet. En er glad en kan slippe bort, skulle en måtte holde dette ut bestandig, ville det være ille. Nå er det slett ikke så at alt dernede er ille. Det er også mange bra og helt utmerkede ting. Vi skal forsøke å være objektive, men samtidig kan en enquete som denne bare gi spredte opplysninger, et helhetsinntrykk ville kreve grundigere undersøkelser.

På det økonomiske område gir landet stort sett inntrykk av å være fattig hvis en skal dømme etter utvendige tegn. Veinettet er temmelig begrenset og i dårlig stand, unntatt bilveien Zagreb-Beograd og og noen mindre strekninger. Det samme gjelder jernbanene, dårlig fart og lite komfort på alle tog bortsett fra de internasjonale. Til turistland å være finnes det få og lite kunstneriske prospektkort. Dette kan vel synes av liten betydning, men det sier en allikevel litt om landet, og en blir slått av forskjellen på dette og andre områder når en kommer over grensen til byer som Venezia og Padova i Italia. Det er som å komme til en annen verden, en annen sivilisasjon.

På den annen side må det sies at det er blitt gjort svært meget gjenoppbygging. En mengde moderne fabrikker er satt i gang, da det nye Jugoslavia orienterer seg mot industrien. I den forbindelse kan det være av interesse å se nærmere på arbeidernes økonomiske og sosiale stilling.

Er arbeidernes stilling forbedret?

På dette punkt er meningene svært forskjellige, men etter å ha spurt en god del jugoslaver blir det nok av fellesuttalelser til at det kan dannes et klart bilde. F. eks. medgir de fleste at regjeringen virkelig går inn for å bedre arbeidernes kår. En hel del offentlige trygder er opprettet med familieunderstøttelser, sykeforsikring og lønn under ferie, og arbeidsledighet finnes så å si ikke.

Mange sier imidlertid at dette bare er en pen fasade som skjuler megen virkelig elendighet. Og det synes utvilsomt — da praktisk talt alle uttalte seg ens — at lønningene er helt utilstrekkelige bortsett fra enkelte spesialiserte fagarbeideres. Levnetsmidlene er nok rimelige, men klær og sko koster uoverkommelig meget. Med hensyn til lønn under ferie, så er den ikke stor nok til en reise, ferien må tas på stedet.

Vil en vite om arbeiderens kår er verre eller bedre enn under det gamle styret, så har det ikke vært mulig å danne seg noen klar mening om det. Det eneste er da at forskjellen mellom rik og fattig er blitt sterkt forminskert og at «noe» er da gjort på det sosiale område. Men for å holde oss til nutiden, er det mange som klager, og skal en trekke en sam-

menligning, mellom den franske og jugoslaviske arbeidernes levestandard, så ligger den franske uendelig langt høyere.

Til dette må føyes at først og fremst er det en stor og felles bekymring i Jugoslavia som gir seg uttrykk: *mangelen på frihet.*

Få virkelige kommunister — et undertrykt folk

Opposisjon blir det ikke plass til og pressen har samme farge i hele landet. Bilder av Tito møter en overalt, noe som virker trangt og trykkende. Som en gammel bonde sa: «Vi har mistet sansen for å leve i Jugoslavia.» Ville det være anderledes om det var mer frihet?

Det er et faktum at en hel del jugoslaver flykter fra sitt land eller ville iallfall gjøre det om de kunne. Regjeringen tar sine forholdsregler, jeg så selv hvordan politiet undersøkte alt og alle ved grensen for å oppspore en eventuell flyktning. Det er også meget vanskelig for jugoslaviske statsborgere å få visum, og mann og kone får det ikke samtidig. Først når den ene er kommet tilbake, får den andre sitt visum. Når så mange gjerne vil reise fra landet, er det uten tvil for å finne friere og videre forhold for seg selv, og fremfor alt for å sikre sine barn mer menneskelige tilstander og en oppdragelse mer i overensstemmelse med det sanne og gode.

På spørsmålet om hvor mange kommunister det finnes i landet, ble det svart 5% og 6%, i alle fall bare en liten minoritet. Men flagget med den røde stjerne vaier her og der og en forstår at Don Camillo-filmen har vært forbudt hittil — det er ting kommunistene ikke tåler det blir spøkt med!

Kan dette landet kalles kommunistisk? Det virker ikke slik. Ofte ble det sagt meg at kommunismen er død i Jugoslavia. Det er i alle fall sikkert at bruddet med Sovjetsamveldet i 1948 var av største betydning, og folket later til å være takknemlig for dette modige skritt. Heller ikke er landet blitt kollektivisert som i Sovjetsamveldet, selv om det er gjort forsøk. Jorden, husene, kirkene er fremdeles vesentlig privat eiendom, men staten begrenser betraktelig bruken med alle sine dirigerende mellomkomster. Regimet synes ikke å være sikker på den linje det skal slå inn på her. En kan vel si at en snarere har å gjøre med en slags nasjonalisme enn med kommunisme, det er sterke likhetspunkter med Hitlers og Mussolinis fascisme. Men denne fascismen har som grunnlag en marxistisk ideologi, og den møtes med langt mere kulde hos folket enn tilfellet var med de forrige i deres respektive land. Her har den å gjøre med et folk som er sammensatt av vidt forskjellige elementer og følgelig mindre tilbøyelig til kollektiv oppslutning. Innbyggerne der er også hardt prøvet av krigen, og som alle andre er de skuffet ved den erfaringen de fikk med de tidligere totalitære stater. Titos totalitære sosialisme er preget av opportuniste, og denne er ikke så meget bundet av prinsipper som av økonomiske forhold, av reaksjonene i landet og av den internasjonale konjunktursvingninger.

Kardinal Stepinac sa selv en gang at han var som Lazarus som ikke var død, men som sov i påvente av at Forsynet ville oppvekke ham. Hvis vi skal uttrykke noe håp her, må det være at dette en dag blir sant, ikke bare for kardinalen, men for hele landet og særlig for Kirken i Jugoslavia.

FASTEMANDAT

for
året 1955

Den katolske kirke i året 1954

En verdensoversikt. II.

I forrige nr. omtalte vi virksomheten som har utgått direkte fra Vatikanet, samt i bispedømmene i Italia og Frankrike. Her avsluttes med en oversikt fra en rekke andre land, der Kirkens aktivitet har vært særlig stor eller også problematisk.

- I. I vårt bispedømme dispenserer fra fastebudet unntatt *askeonsdag, langfredag og julaften*.
- II. *Abstinensbudet*, som forplikter alle som har fylt syv år til å avholde seg fra kjøttmat, gjelder for alle årets fredager, *askeonsdag* og *julaften* (altså inntil videre ikke onsdag og lørdag av imbredagene og andre vigiliedager enn julaften). Julaften vil vi dog dispensere både fra faste og abstinens fra kl. 12 middag av.
- III. Fritatt for abstinensbudet, unntatt *askeonsdag* og *langfredag*, blir 1) de som pleier å få sin mat på spisesteder utenfor hjemmet, 2) gjester hos ikke-katolikker, 3) medlemmer og tjenere av en husstand der vert eller vertinne ikke er katolikker, 4) syke og rekonvalesenter, 5) de som er på reise.
- IV. Sokneprestene har myndighet til av viktige grunner å dispensere enkelte troende fra abstinensbudet, og alle skriftefedre meddeles hermed samme myndighet.
- V. For at fastetidens ånd likevel skal holdes levende hos alle, oppfordrer Den hellige far alle til å være særlig ivrige i andaktsøvelsene og til å gjøre kjærlighetsgjerninger, særlig mot de trengende og syke. Derfor anmodes alle innstendig om i fastetiden minst én gang om uken å be den smertefulle rosenkrans og én gang om uken å be korsveien i kirken, og å overvære de såkalte fasteprekener om Kristi lidelse. Likeså skal alle som er i stand til det, i fastetiden legge en almisser, avpasset etter deres økonomiske forhold, i de bøsser som skal settes opp i alle kirker og offentlige kapeller med påskrift: «Fastealmisser». Disse fastealmisser skal nyttes til beste for våre kirkelige institusjoner.
- VI. I de såkalte *lukkede tider*, d. e. fra og med *askeonsdag* til og med *første påskedag* og fra og med *første adventssøndag* til og med *julefesten*, må det ikke holdes høytidelige brylluper. I selv *faste- og adventstiden* skal de troende avholde seg fra *dans og andre støyende offentlige forlystelser*.
- VII. Til å oppfylle kirkens bud om *påskedommunionen fastsettes tiden fra Pasjonssøndag* til og med *Treenighetsfest*.

Gitt i Oslo den 2. februar 1955.

† *Jacob Mangers*,
biskop av Oslo.

HANS HØYÆRVERDIGHET BISKOPEN er f. t. i Holland og ventes tilbake de første dager av mars. Bispedømmets løpende forretninger ivaretas i mellomtiden av sekretæren.

I Belgia har kursendringen i politikken, forårsaket av de siste valg, brakt personer til makten som kommer til å rokke kraftig ved den hittidige understøttelse til de katolske skoler. Dette skaper alvorlige bekymringer for biskopene, det er på dem ansvaret hviler for skolens fortsatte beståen. Over halvparten av landets skoler er katolske, hvilket viser at de er meget gode og blir foretrukket av barnas foreldre. Samme problemer melder seg i Belgisk Kongo.

Hollands biskoper har i løpet av 1954 utgitt et felles brev om «Katolikkene i det offentlige liv». Dette viktige dokument gjennomgår alle de vesentlige spørsmål vedrørende det katolske liv i Nederland, religionen, skolen, de sosiale forhold osv. Brevet har vakt oppmerksomhet også i det nederlandske parlament.

I Tyskland har biskopene gitt sine meninger tydelig til kjenne i skolespørsmålet og i forbindelse med ungdomsoppdragelsen, og har meget modig satt seg opp mot forsøkene i Sovjetunionen på å gjeninnføre hitlerske metoder slik som praktisert i «Jugendweihe». I Øst-Tyskland har derfor kampen tilspisseg seg om ungdommen, som kommunistene av alle krefter søker å trekke til seg, men også i Vest-Tyskland har det vært mange saker til behandling og løsning.

De forente stater: Biskopenes hovedsakelige bekymring later til å være den stadig tiltagende materialisme. I den anledning ble det sendt ut et meget klart hyrdebrev. Fremheves må også de amerikanske katolske institusjoners beundringsverdige vitalitet og innsats, særlig når det gjelder flyktningene og pressen. Den katolske kirke i De forente stater er i rask utvikling, og skolevesenet går fremover fra år til år.

I republikken Argentina er situasjonen spent p.g.a. Perons regjering, da denne vil at Kirken skal forholde seg passiv overfor visse sider av hans politikk, både kulturelle og sosiale. Biskopene på sin side anser det som sin plikt å reagere når det gjelder undervisningen, skilsmissemislov, fagforeninger etc. Alvorlige vansker har derfor oppstått, Peron har holdt voldsomme taler og prester er blitt arrestert. Dette har igjen ført til utsendelsen av et meget kraftig hyrdebrev fra biskopene, og noen representanter har oppsøkt Vatikanet.

I Columbia legger biskopene stor vekt på sjelergjervirksomheten og på å skaffe bedre sosiale forhold. En del sveitsiske og andre utenlandske prester er kommet til for å hjelpe landets eget presteskap. Kirken i Columbia har ofte vært offer for baktalelse fra ikke-katolske sekters side, som tror å se i den en umettelig forfølger.

I Canada har det vært to meget aktive sosiale uker, og det har vært holdt en kongress hvor kardinal Valerio Valeri fra Rom presiderte. De kanadiske katolikker har organisert en rekke manifestasjoner,

NYTT FREMSTØT FOR SALIGKÅRINGEN AV NIELS STENSEN

Den danske Niels Stensen-komité har tatt initiativet til utsendelse av et eget tidsskrift, «Stenoniana Catholica» til fremme av kjennskapet til den store danske videnskapsmann og biskop. Alle nye meddelelser i forbindelse med Stensen-saken vil heretter bli opptatt i tidsskriftet, og det første heftet foreligger nå på Arne Frost-Hansens Forlag i København.

I en innledning til publikasjonen sier erkebiskopen av Osnabr ck, Mgr. Berning, — Stensen, eller Steno, var som kjent i sin tid bl. a. hjelpebiskop i Osnabr ck:

«En videnskap som var på avveie fra Gud, er på vei fra fysikk til metafysikk, og i den store naturforsker finner den forbildet for harmonien i videnskap og kristen tro. I dag er store kretser av menneskeheten, også i Europa, glidd bort fra Gud, men er dog blitt urolig og søker etter klarhet. Der er behov for vidner som taler Guds sak . . . vil da kanskje ikke nettopp Stensens forbilde, hans utrettelige iver for Guds  re og hans uselviske innsats for sine medmenneskers sjelefredelse kunne vekke en apostolisk  nd hos mange av nåtidens kristne? Nasjonene i Europa og over hele verden lider under de fryktelige følger av nasjonalistiske og rase-messige villfarelser. Stensens livsvei og hans personlige erfaringer skjærer tvers gjennom grenser og nasjoner. Han lærer oss dermed ikke bare broderlig innstilling til alle mennesker, men dessuten også å overvinne sneversyn gjennom kjærlighet til Kristus.»

«Stenoniana Catholica» vil fremtidig bli sendt ut tre ganger i året og henvende seg til alle Steno-interesserte. Etter utgiverens mening ville det ha vært på sin plass å trykke publikasjonen på latin, men da det er mest praktisk med et moderne hovedsprog, har de valgt tysk, da hovedinteressen for Steno-saken må søkes i tysktalende kretser, ikke minst da Osnabr ck fører stift-prosessen for saligk ringen. Men heftet vil også inneholde bidrag på andre srog, nemlig fra de land hvor det er dannet Stensen-komitéer. Således finnes i første nummer artikler både på dansk, engelsk og italiensk.

Publikasjonen har et meget smakfullt utstyr med fine illustrasjoner. Sjelen bak initiativet er Stensen-sakens utrettelige talsmann, den danske redemptoristpater Gustav Scherz, som tidligere har utgitt flere betydelige arbeider om og av Niels Stensen.

og en har sett ungdom stråle av iver etter å la alle områder bli besjelet av evangelisk  nd og tanke.

Til slutt, hva foregår b k jernteppet? Det er naturligvis vanskelig å si når en lever på avstand. Men det er beviser for at forfølgelsene stadig fortsetter og endog blir verre i enkelte land som Polen og Tsjekkoslovakiet. Ikke desto mindre vet en også at de troende utviser et heroisk mot og at «Den tause kirke» forblir meget livskraftig og ekspansiv om ikke i det ytre, så innover.

I året 1954 er jernteppet blitt senket for enda et land: det nordlige Vietnam, som offisielt er i Viet-Minhs hender siden juli måned. Katolikkene der later ikke til å ha stor tillit til de religiøse garantiene som ble gitt under v penstillstanden.

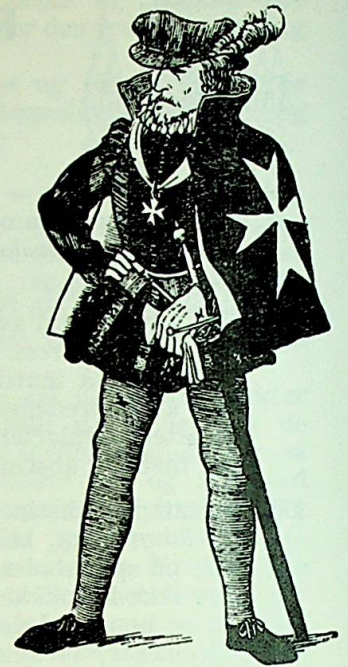
MALTESER- ORDENEN

eller

JOHANITTER-ORDENEN

Den eldste ridderorden
med geistlig islett

Av Otto Muntbe-Kaas Pay

Malteser-ridder fra 16.  rb.

MALTESERORDENEN eller som dens fulle navn lyder, *Den hellige Suverene og Militære St. Johannes Orden av Jerusalem til Rhodos og Malta* ble grunnlagt i Palestina i 1090 som en katolsk orden med det formål å skaffe herberge for pilegrimene som oppholdt seg i Det hellige land for å  re Den hellige grav.

På korstogstiden omkring år 1100 ble den også en militær orden med religiøs karakter. Dens medlemmer deltok som riddere i korstogene og fikk snart ry for tapperhet og h visk opptreden. I denne periode hadde stormesteren ofte kommandoen over de kristne tropper. Ordenen hadde en tid besittelser i Palestina, på Cypern og Rhodos. På Rhodos hadde ordenen sine egne mynter og ble ansett som en egen makt av andre statsoverhoder. I den følgende tid søkte ordenens fl te å skaffe ro og sikkerhet i det østlige Middelhav og bekjempet det rådende piratuvesen. Denne perioden fikk en slutt i 1522 da sultanen Soliman II erobret øya etter en lang og blodig beleiring.

Etter et kort opphold i Civitavecchia i Italia (hvorunder ordensmedlemmene var med i forsvaret av Roma mot de inntrengende lanseknekter), fikk ordenen av keiser Karl V  ya Malta som sin besittelse. På Malta som på Rhodos hadde ridderne sin egen lovgivning. Vakre byggverk ble ført opp, som man kan beundre den dag i dag. Fra Malta fortsatte ordenen sj kkrigen, likesom den deltok i stridigheter i Levanten for å forsvare den kristne sivilisasjon og det europeiske kontinent. På selve øya var ordenen også anerkjent som en suveren makt og tok imot og sendte ut ambassadører og andre sendemenn.

I 1798 ble Malta erobret av Napoleon og ordenen mistet sine besittelser. Men ordenen selv gikk allikevel ikke

til grunne. Over alt i Europa (også i Norge hvor Verne Kloster i Østfold eksisterte til 1532) hadde ordenen hospitser og hospitaler, som for en stor del fortsatte sin virksomhet. Dette ble siden hovedtyngden for ordenens virksomhet, og en lang rekke sykehus og medisinske hjelpestasjoner rundt om i verden driver sin velsignelsesrike virksomhet den dag i dag. Hospitaler, barnehjem o. l. som drives av Malteserordenen finnes i Italia, Den tyske forbundsrepublikk, Storbritannia, Frankrike, Spania, Nederland, Belgia, Irland, Filippinene, Columbia og på Haiti. Ordenen driver også en egen medisinsk læreanstalt til utdanning av leger for misjonslandene. Foruten ambulerende legevirksomhet har ordenen et eget sanitetstog som var til stor hjelp under siste krig. Dessuten har den egne sanitetsfly.

Ordenen har alltid drevet sitt barmhjertighetsarbeid mot alle syke og sårede uten hensyn til rang, rase eller religion. Pasienter blir aldri utsatt for noen religiøs propaganda eller for noe slags samvittighetspress. Behandlingen er gratis eller man kan betale etter evne.

Etter at Malta var tapt flyttet stormesteren til Roma hvor han nå residerer. Som middelaldersk ridderorden er den fremdeles en overveiende adelig orden med eldgamle tradisjoner. Ridderne inndeles i en rekke klasser etter rang og verdighet. Øverst står stormesteren som har rang som kardinal. Han har under seg et råd av ordenens høyeste embetsmenn. Det kan nevnes storkansleren, seremonimesteren, skattmesteren og lederne for de større priorater i Italia og Europa for øvrig.

Ordenen har alltid lagt vekt på å betone sin suverene karakter og sin uavhengighet, og den er anerkjent de jure eller de facto av en rekke land. Den vedlikeholder diplomatiske forbindelser med bl. annet Vatikanstaten, Spania, Portugal, Argentina, Panama, Brasil San Salvador, Paraguay og Haiti. I Frankrike, Belgia, Italia og Den tyske forbundsrepublikk har den også diplomatiske utsendinger. Dette at ordenen anser seg å være en suveren «stat» uten å ha noe territorium har etter at den tapte Malta ført til visse forviklinger. Etter at den siste stormester døde i 1951 reiste det seg røster mot dette syn. Paven nedsatte i 1952 et tribunal av kardinaler for å granske ordenens forhold til Den hellige stol. I 1953 ble kontroversen avgjort ved at ordenen fullt ut anerkjenner den Hellige Fars autoritet over dens religiøse virksomhet, og som ordenens Storprior ble innsatt kardinal Nicola Canali, selv av gammel italiensk adelssekt. I sekulære og alminnelige saker vil ordenen fortsatt ha sin egen jurisdiksjon og uavhengighet.

(Det kan tilføyes at protestantiske St. Johannes av Jerusalem-ordener finnes i Storbritannia, Holland, Tyskland og Sverige, men de er ikke anerkjent av den suverene Malteserorden som ekte ledd i dens organisasjon og de har derfor heller ikke del i dens internasjonale funksjon.)

Via Condotti 68 i Roma ligger stormesterens palass.

Det er en vakker gammel bygning. Et skilt på veggen forteller at huset nyter eksterritorialrett. På gårdsplassen med en rislende gammel fontene og en liten have står noen biler som fører Malteserordenens skilter, ikke de vanlige italienske. I 2. og 3. etasje ligger ordenens kontorer og representasjonsrom. Jeg er så heldig å bli vist omkring av ordenens seremonimester marquis Pallavicini. Malerier og herlige antikviteter fyller rommene. Jeg får også se det vakre lille kapellet hvor ordenens helgener er avbildet i medaljong-malerier langs veggene. Til slutt viser han meg et praktverk om ordenens historie med en mengde interessante bilder. Han spør så om jeg har lyst til å se stormesterens sommerresidens på Aventin, og det vil jeg gjerne.

Neste dag kikker jeg gjennom det berømte nøkkelhull i Malteservillaens port og ser St. Peterskirken store kuppel i det fjerne gjennom havens trekroner. Jeg trekker i klokkestrengen og en hyggelig gammel gartner kommer og lukker opp. Jeg viser mitt adgangstegn og får slippe inn. Etter å ha sett haven med palmer og pinjer vandrer jeg bort til villaen. Den har også et eget kapell med faner og emblemer og gamle gravmæler. Benkene er kledd med purpur og et praktfullt høysete er reservert for stormesteren. Noen ivrige håndverkere var opptatt med reparasjonsarbeider mens en annen mann skulle til å legge sommervaretrekk over benkene.

Det interessanteste i villaen for øvrig var vel den store møtesal i øverste etasje med et kjempestort langbord med stoler for ordensrådet. Veggene var her smykket med bilder av alle stormesterne fra den første og fram til i dag.

En romafarer overveldes av inntrykk. Man begeistres, blir imponert og fascinert og for sikkerhets skyld kaster man en mynt i Trevi-fontenen — selv om det er aldri så mye overtro. Det er så meget som er rart og jeg tenker hvor underlig er det ikke at en ridderorden fra korsfarertiden fremdeles lever og blomstrer den dag i dag selv om den står på en plass litt for seg selv i Kirkens store blomsterhave.

Otto Munthe-Kaas Pay.

SLEKTEN SCHILLING

Ved *Fredrik Schilling.*

Boken er trykt på kunsttrykkpapi, er rikt illustrert og er på 275 s. + slektstavler.

Stort kapittel om pater Carl Halvdan Schilling, med gjengivelser også av hans malerier, bl. a. selvportrett.

Tross betydelige subsidier fra slekten koster boken kr. 100.— pr. eksp., innb. m. rygg og hjørner i førsteklases rødt skinn.

Bestillinger kan sendes til:

Major og o.r.sakfører *F. Schilling, Kirkegt. 15, Oslo.*

BLIKK på TIDEN

■ Den gode og aktuelle avis må nødvendigvis komme til å arte seg som et trofast speilbilde av selve livets kaleidoskopiske mangfoldighet: det banale og det sublime står side om side, det sjofle og det heroiske er bare skilt ved en trådtynn strek. Av og til lærer man mest ved å overse denne streken og reflektere litt over livets kontraster og det menneskelige vingefang. I ett og samme nylige nummer (7. 2. 55) av gode, gamle «Morgenbladet» faller øyet på to fakta som til atskillig ettertanke kan forbindes med hverandre. I en omtale av den nettopp utkomne slektsbok for familien Schilling, gjengir Sigurd Engelstad pater Halfdan Schilling's kjente portrett, det vakre, markerte ansiktet med de milde, medfølende øynene, og bemerker at dersom den innledelede kanoniseringsprosessen fører frem, vil pater Schilling «i tilfelle bli Norges sjette helgen, og den eneste etter reformasjonen».

Og noen spalter lenger ute lar politilæge Irmelin Christensen seg intervjuet om ungdomskriminaliteten, og trekker opp det svarte portrettet av en generasjon og et samfunn hvis moralske autoritet vakler skjebnesvangert:

«De fleste av disse ungdomsforbryterne har ingen skrupler... De røber en mangel på holdning og ansvar som er utrolig, og forsvarer freidig at de om måneden bruker i lompepenger hva en hel familie kan leve av. Pengeforbruket er fantastisk, og enkelte ofrer store summer på klær, da forfølgeligheten hos disse guttene er et fremtredende trekk... Foreldre tror at den fri oppdragelse er det samme som ingen oppdragelse. De inngir ikke sine barn respekt for noe som helst. De unge har ingen respekt for verdier. De har ingen respekt for annen manns eiendom, og de vurderer overhodet ikke penger. De er jo ofte vant til å få alt de vil hjemme, uten å arbeide for noe. De er ikke blitt vennet til å renonsere på noe, eller å ta hensyn, og viser ofte ingen lojalitetsfølelse overfor familien. De er heller ikke blitt oppdratt til å ta konsekvensene av sine handlinger. Kravene er meningsløse, og øker jo mer de får...»

Er der noen sammenheng mellom disse to fakta — den fromme Guds tjener nede i Mouscron og tidens aktuelle nød? Kanskje den, at vår generasjon høster de idealer den har sådd, og savner sårt de idealer den har fornektet. Sigurd Engelstad kaller pater Schilling's historie «en ganske usedvanlig livsskjebne». Meget ville kanskje sett anderledes ut hos oss om den virket litt mindre usedvanlig....

■ Dette er et innlegg — om et sådant trenges — til forsvar for små gutter og piker i nisseluer som stopper en med ti skritt mellomrom på samme fortau i samme kvartal når man haster heseblesende nedover Karl Johan til ett eller annet «viktig». De representerer nemlig noe enda viktigere. De selger merker. Merker i alle fasonger og farger for ett eller annet som fortjener vår støtte: revmatikere, alkoholister, vanføre, Røde Kors, blinde, barnas skifond, hva vet jeg? Det er en av misèrene ved norsk samfunnsliv at det offentlige forsømmer visse av sine mest innlysende plikter mot den elementære sans for menneskeverd og ansvar — det er nok å minne om at vi behandler mange sinnssyke som kriminelle i dette kulturland anno 1955. Men det er også en av de gode tingene ved norsk samfunnsliv at der kan appelleres tilsynelatende uten grenser til hjertelaget i gaten. Noen ganger kan det hope seg opp — selv om politiet visst gjør sitt beste for å fordele det ut over i sesongen. Men det må ikke få lov til å slite på vår tålmodighet. Hverdagen eter sin mann med hud

og hår i de fleste av våre eksistenser og den umiddelbare, brutale kontakt med svart nød og bunnløs lidelse er unnatakelse. Ofte er det ikke hjertet, men rett og slett forestillingsevnen som svikter dersom vi lukker vår hånd. Men nestekjærligheten har blant annet — dersom vi skal tro Apostelen — nettopp den innlevende «oppfinnsomhet» som ett av sine særtrekk. Vi får vende oss til å «se» realiteten bak disse forventningsfulle barnefjesene og den fremrakte nål. Det er ikke generøsitet, det er skyldighet og takknemlighet mot den Herre som har bevart oss for ulykken. En av dem som gikk i bresjen her i landet for folkegaver til de nødstedte, skrev en gang disse fine og kloke ordene:

*«Det var ei de ting du gjorde,
men dem, du la ugjort ned,
som volder den store angst
og stjeler din natteleid.
De varme ord du glemte
den nød du gikk kold forbi
de brev du aldri sendte
de spøker ved nattetid.»*

■ Av «Spektrum»s aske har det reist seg en ny fugl Fønix — tidsskriftet «Horisont» — foreløpig med en noe pjusket fjærkledning. I redaksjonen er Ernst Sørensen's sindige klokskap sekundert av André Bjerke's og Leif Wærenskjold's mer lettbenete og usaklige nonchalanse. Første nummer fremtrer i fikt utstyr, dog ikke uten konsesjoner til den trykksakens vulgarisering som det avdøde «Spektrum» i sin tid både uttrykkelig og ved sin blotte eksistens kritiserte så treffende.

Den litt hysterisk pregede anti-katolisisme som preget ovennevnte herrers redaksjon av «Spektrum»s svanesang er tydeligvis en linje som søkes ført videre i det nye tidsskrift. Blant det internasjonale nyhetsstoffet figurerer som eneste melding fra Italia en uintelligent og platt kommentert anekdote om pavens sykdom. Og under den begrepsforvirrende tittel «Direktiver fra Roma» (i en noe billig effektiv parallell til «Direktiver fra Moskva») figurerer — Storinkvisitoren's tale i Jean Anouilh's drama om Jeanne d'Arc, «Lerken»!

Nå ville for det første Anouilh slett ikke karakterisere katolisismen, men vår tids anti-humanistiske krefter med Storinkvisitoren i sin symbolske aktualisering av historien om Jeanne d'Arc. Og så hører det dessuten til både almindelsen og elementær redelighet å vite at Roms eneste direktiver hva Jeanne d'Arc angår var først revisjonen av justismordet mot henne, og dernest hennes helgenkåring.

Katolisismen kan kritiseres på forskjellige premisser. Foreløpig vitner «Horisont»s premisser hverken om god smak eller om elementær informasjon. Og siden vi allerede har danset på verseføtter i denne spalten, våger vi å ty til ett av vår danske venn Kumbel's dyspindige «grukk», som egner seg fortreffelig som fødselsdagsvers ved det nye tidsskrifts vugge:

*«Hvis du i din Hverdagsdønt
snubler i din Horisont,
ved du at dit Virke kræver
en,
der er lit mindre snæver!»*

■ Don Camillo kommer igjen. Skal man tro dagspressen, så har Det Norske Teatret kjøpt retten til å oppføre en dramatisering av Guareschi's bok om den kjempesterke, temperamentsfulle og godhjertede lombardiske landsbypresten og hans hjertevenn og drabelige motstander, den kommunistiske borgermesteren Peppone. Og forventningen stiger når vi hører rykter om at Don Camillo skal tolkes av Claes Gill. I et land hvor Kielland's pastor Morten Kruse og Ibsen's pastor Manders står for prestenes plass i den satiriske litteraturen, er bekjentskapet med Guareschi's Don Camillo, Chesterton's Father

Brown og Bruce Marshall's Father Smith og Father Malachy unektelig forfriskende. Og ennå morsommere er det nå og da å oppdage, at virkeligheten kan gå dikningen en høy gang. Hva skal vi for eksempel si om den engelske Monsignor Ronald A. Knox, en av sitt hjemlands fineste klassiske *scholars* og fremrakende bibeloversetter? Han er nemlig den samme som R. A. Knox, velkjent og høyt skattet forfatter av — kriminalromaner!
Fr. Candidus.

Apropos «Uretten»

For en som ikke har sett «Uretten» og som har fulgt alt for overfladisk med i avisdebatten om stykket, er det ett problem som stiller seg foran alle de andre: Hvor er det blitt av plikten? Jeg har ikke sett det ordet brukt noe særlig.

Å diskutere rett og urett uten først klart å formulere og bestemme omfanget av pliktene er helt fruktesløst både i ekteskapet og i alle andre forhold. Skal den enkeltes rettigheter være det normgivende grunnlag for et livsvarig samliv, da er det på forhånd gitt at det vil bli dårlig stell med kjærligheten og hengivenheten.

Samfundets lover fastslår helt klart at hustru og mann har den samme plikt til å bidra til den felles husholdning, enten det skjer ved arbeid i eller utenfor hjemmet. Den moralske lov som styrer forholdet finner vi mange steder i Skriften og i Kirkens lære, og vi kan kanskje uttrykke den slik i en setning: «Det er vår plikt å gjøre mer enn vår plikt.» Hvis vi blir mer opptatt av den urett som øves mot oss enn av de plikter vi selv skal oppfylle mot andre, da har vi tatt skrittet ut i den kalde egoismen, og da er det vi som øver uretten.

Ba.

Redaksjonen takker for ovenstående konsise og velplaserede innlegg, og imøteser gjerne nye meningsytringer i forbindelse med Finn Havrevolds omdiskuterte stykke.

FASTEPREKENER I ST. OLAVS KIRKE, OSLO

Ved pater Hallvard Rieber-Mohn, O.P.

Søndag 27. februar kl. 19:

«Mennesket lever ikke av brød alene —»

Søndag 6. mars kl. 19:

«Og han ble forklaret for deres øyne —»

Søndag 13. mars kl. 19:

«Hvert rike som kommer i strid med seg selv, legges øde —»

Søndag 20. mars kl. 19:

«Da tok Jesus brødene, takket, og delte dem ut —»

Søndag 27. mars kl. 19:

«Dersom noen holder mitt ord, skal han aldri i evighet se døden —»

Søndag 3. april kl. 19:

«Se, din konge kommer til deg —»

FASTEPREKENER I ST. HALLVARDS KIRKE, OSLO

Ved pastor Anton T a x t

I høymessene kl. 10.30 søndagene:

27. februar: Jesus i Getsemane.

6. mars: Jesus forhøres av Annas og Kaifas.

13. mars: Jesus fremstilles for Pilatus og Herodes.

20. mars: Jesus dømmes til døden.

27. mars: Jesus blir korsfestet.

8. april: Jesu død.

Klipp ut!

KATOLSK * FORUM

Foredragsaftener 1. semester 1955.

Dominikanernes foredragsaftener

oppnådde en særdeles god og oppmuntrende oppslutning omkring de 18 arrangements i 1954. Det nye årets aftener blir fordelt på et kortere vårsemester, som tar til i slutten av februar, og et lengere høstsemester, som tar til i september. KATOLSK FORUM's formål er: Å gi ikke bare katolikker, men alle som under én eller annen synsvinkel ser med interesse på katolsk tenkning og kultur i samtiden, adgang til saklig informasjon og fruktbringende kontakt. Det er derfor særlig ønskelig at katolikker gjør sine omgivelser bekjent med nedenstående program.

PROGRAM FOR 1. SEMESTER 1955.

Tirsdag 22. februar kl. 20:

«SIGRID UNDSSETS ERKJENNELSESVEI OG VÅR TID.»

I: Fra skepsis til tro. Ved magister Carl Fredrik Engelstad.

Tirsdag 1. mars kl. 20:

«SIGRID UNDSSETS ERKJENNELSESVEI OG VÅR TID.»

II: En studie i kristen realisme. Ved pater Hallvard Rieber-Mohn.

Tirsdag 8. mars kl. 20:

«SIGRID UNDSSETS ERKJENNELSESVEI OG VÅR TID.»

III: Sigrid Undsets tro. Ved pater Hallvard Rieber-Mohn.

Tirsdag 15. mars kl. 20:

«DET RELIGIØSE PROBLEM HOS ARNE GARBORG.»

I: Mørk kristendom. Ved pater Finn Thorn.

Tirsdag 22. mars kl. 20:

«DET RELIGIØSE PROBLEM HOS ARNE GARBORG.»

II: Møte med Statskirken. Ved pater Finn Thorn.

Tirsdag 29. mars kl. 20:

«DET RELIGIØSE PROBLEM HOS ARNE GARBORG.»

III: En parentes i dagboken. Ved pater Finn Thorn.

Til dekning av annonseutgifter etc. vil der tre aftener i semesteret bli anledning til frivillige kollektbidrag. Programmet for 2. semester 1955 vil foreligge i august. Både kritikk, råd og forslag bes velvilligst sendt Prioeren for

DOMINIKANERNE

Neuberggt. 15, Oslo

Liturgi og Musikk

Gregoriansk musikklaere II.

Hva er egentlig rytme? Hva består den i? La oss med en gang se bort fra den altfor enkle forklaring at rytme er et spørsmål om tonenes intensitet, at den altså skulle bestå i vekslingen mellom sterke og svake toner og kommer frem på grunn av en regelmessighet i de sterke betoningene. Slik er det ikke. Rytme er ikke et spørsmål om intensitet, men om en ordnet bevegelse innenfor en helhet. Etter sitt vesen er rytmen en syntese, dens rolle er å føye de forskjellige tonene sammen i en eneste stor bevegelse.

Når vi taler eller synger, oppløser vi tiden i en rekke enheter, stavelser i talen, toner i sangen, og hver for seg har ikke disse enhetene noen mening. Tilhørerne må gruppere dem etterhvert, samle stavelsene til ord, ordne til setningsdeler, setningsdelene til hele setninger og setningene til avsnitt. På den måten kommer det frem en mening og én idé til tross for mangfoldigheten av stavelser. Slik også i musikken, for den er også på sin måte et sprog.

Og det er denne gruppering, denne samling i en syntese, som er det vi kaller rytme. Rent teknisk kommer vi ikke frem til den med én gang, men trinvis ved å gå ut fra de minste deler og etterhvert utfylle dem i stadig større sammenhenger. I sproget: fra stavelser til ord, fra ord til setninger og fra setninger til avsnitt. I musikken fra tone til liten rytmesammenheng, fra denne til en større og så videre inntil vi har en helhet, akkurat som i sproget.

Vi tar et eksempel for å illustrere dette nærmere, og da et som de fleste sikkert kjenner, nemlig hymnen «Adoro te» som vi bruker så ofte i sakramentsandaktene.

A-do-ro-te de-o-ro-te . la-tens De-i-tas ,
 Quae sub his fi-gu-ris ve-re la-ti-tas :
 Ti-bi se-cor-me-um ho-mi-ni sub-ji-cit ,
 Qui-a te con-tem-plans ho-mi-ni de-fi-cit .

Teksten er av Thomas Aquinas. I norsk oversettelse lyder den:
 «Jeg tilber ydmykt deg, du løynde guddom stor / som under disse tegn er skjult for meg på jord. / Og fast og trygt i deg mitt hjerte lener seg / om evnen mangler meg til fullt å fatte deg.»

Nylig var en bekymringsfull far hos meg. Han søkte etter sin sønn, som mot foreldrenes vilje hadde begitt seg til Syden. Jeg sa til faren: Still Dem opp foran St. Peterskirkenes hovedinngang. Når Deres unge sønn ville dra hit til Italia, kommer han sikkert til å søke opp St. Peterskirken. For her møtes alle turister fra mange av jordens folk. — Og hva tror De? Etter en times forløp ringte faren meg opp: Sønnen hans hadde løpt like i armene på ham!

En kan her faktisk rolig gi et slikt råd. Pilegrimmer, turister, landomstreifere, kunstbegeistrede, de urolige hjerter, de sterke og troende av sinn — alle kommer de en gang til St. Peterskirken, verdens midtpunkt. Kanskje vet De det selv, dersom De noen gang har vandret over Petersplassen. Dette er er ikke noen from overdrivelse, heller ingen katolsk myte — det er en sannhet som til enhver tid kan kontrolleres. Ja en kan endog si hvilken nasjon den tilhører som just nå skrider opp trinnene til Berninis berømte trappe: Amerikanerne i sine brokete skjorter hopper ut av store busser med fotoapparatet hengende skjedesløst over skuldrene. De blir nok noe forlegne, dels fordi de skuffes over de menneskelige mål, til tross for den monumentalitet som stiger dem i møte, dels også fordi de ikke er i stand til helt å vurdere kunst og historie. Anderledes med franskmennene, som litt nervøst, men ærefryktig beskuer menneskehetens største kunstverk og erkjenner at her har troen tatt på seg sine vakreste klær. Engelskmennene har noe av begge deler, halvt turist — fordi dette må en jo også ha sett! — halvt pilegrim. — Kirken er dog så rummelig! Tyskerne gjenkjenner en uten vanskelighet på deres støyende og energiske måte. De vil alltid være først, oppleve, se og oppnå noe. De asiatiske folkeslag er ikke så rikelig representert, det er jo bare få som er katolske der og har anledning til å reise.

Stiller en seg en times tid foran Peterskirkenes portal, hører en alle jordens tungemål, kjente og mindre kjente. Norske jernbanefolk, studenter fra Togo og Gullkysten, svenske forretningsmenn og franske vindyrkere, engelske lærere og New Zeelandske speidergutter, — med andre ord hva De måtte ønske Dem av moderne folkevandring. «Kompasset» viser mot syd nedover mot Petersplassen, hvor den ærverdige obelisk nå har stått i snart 400 år.

I dette hymne-verset har vi fire setningsdeler, hver med sin intonasjon og avslutning, men alle fire er funksjoner i en helhet, og hvis ikke dette blir følbart i sangen vil det høres ut som fire melodistumper og ikke som en eneste sammenhengende melodi.

Rent melodisk er annen setningsdel, «quae sub his figuris vere latitas», en nøyaktig gjentakelse av den første, «Adoro te devote latens Deitas».

Men fordi denne andre delen danner overgang fra første til tredje setningsdel, hvor vi finner melodiens klimaks som hele stykkets bevegelse streber mot, blir likheten bare i det yttre. De må begge gjøres delaktige i én dynamisk og uttrykksfull stigning til klimaks for derfra gradvis å falle tilbake igjen til avslutningen og hvilen på grunntonen.

Helheten, syntesen oppnås altså ved at stykkets forskjellige deler løper sammen mot et felles centrum, som er likesom sluttstenen på en bygning.

Hvordan dette er å forstå må vi komme nærmere inn på neste gang.

Pater Thoralf Norheim, O. P.

VATIKANET —

FOLKENES

MØTESTED

Men dette gjør naturligvis ikke alene Rom til verdens møtested. Bak kirkene og klostrene står troen, bak kunstverkene åndens og barmhjertighetens verk. Bak nasjonenes Olympia, de helliges himmel. For vi har enda ikke nevnt at disse mennesker ikke bare vil studere fortiden, men også vil ha tak i nåtiden. Ikke bare Peters grav vil de besøke for der å bekjenne sin katolske tro i troskap mot apostelfyrsten; de vil hilse på *den levende Peter*, den tohundreogtreogsekstiende etterfølger til den fattige fiskeren fra Genesaret sjø. Den hvite skikkelsen er det levende uttrykk for all lengselen etter den ene tro, den ene Kirke, i én kjærlighet og rettferd. Dersom alle anerkjente ham, Peters etterfølger, da kunne fredens tidsalder ta til. Kristus har villet ha sin Kirke styrt monarkisk. Han visste hva som ligger i mennesket og hva et hjerte trenger: at det vil ha noe å ære og se opp til. Og at det er best når én alene bærer det siste ansvar overfor Gud. En skal være Kristi stedfortreder. Når Den hellige far — hvilket symbolsk uttrykk! — blir båret gjennom sin Kirke, blir alle liksom ett: Hvite, svarte og gule hender løftes til klappende bifall, og menneskehjertene, som alle gjemmer de samme ønsker og lengsler, er alle for noen øyeblikker revet hen som ville de vise og si: «Nå, la verdenshistorien stå stille og klokkene for en stund forstumme. Hva vi nå vil og ønsker oss, skal være menneskehetens program! Som vi nå og her ser på hverandre, slik skal blikket vårt være når vi i morgen står overfor hverandre i nasjonalforsamlingene, på børsene, i universitetene og på alle kongresser, ja også der menneskene møtes i edel kamp og dyst. Og den hvite, ujordiske, ja rent overjordiske virkende skikkelsen, sier oss: Dere har ikke noe nytt program behov! Det er allerede skrevet, det er levet og det har lidt: det er Menneskesønnens budskap, — Jesus Kristus, hvis tjeneres tjener jeg har den ufortjente ære å være. Hvis dere trenger et FN, — godt. Men da må det være et verdens møtested som dette her. Hvis dere feirer og hylder en Olympia, da må ånden også ha en plass hvor den kan virke i fredelig kappestrid. Når dere strever etter løsninger på de store spørsmål, da slå først opp i Den hellige skrift, be og tilbe. Da vil dere få det rette skjønn.» — Slik taler den felles far når verden møtes.

Ikke bare i slike stunder er Roma folkenes møtested. Her er det ikke som ellers der folk treffes for bare snart igjen å skilles. Her er *alltid* fest og feiring, omkring enheten i frihet. Som en magnet trekker Vatikanet alle nasjoner til seg. La oss en gang stille oss ved inngangen til venstre, den som fører inn i Vatikanstaten. Der kan vi se alle verdens bilmerker fare forbi. Nær sagt alle skilttegn som finnes, møtes der. Det er de forskjellige nasjoners representanter, sendemennene og de høyt fortjente kvinner og menn innen Kirken som vil bringe Kristenhetens felles far deres hyldest. Nettopp i disse uker har Paven mottatt nye slike sendemenn, de fra de mindre stater som Panama eller Den dominikanske republikk, deretter representantene fra det tapre Finn-

land, selv om der bor bare 3000 katolikker. Den nye sendemann fra Indonesia, en kjent muhamedaner, ble ved overrekkelsen av sine kredensialier mottatt med de samme seremonier som Englands minister (som naturlig nok er anglikaner) og den første ambassadør fra Forbundsrepublikken Tyskland (som er protestant). Her er alle like, ingen av de 28 ambassadører og 15 sendemenn har noen personlige privilegier fremfor den annen, likegyldig om de representerer et stort eller lite folk. Her er bare et lite eksempel: Det første besøk som Pave Pius XII mottok etter sin siste sykdom, var representanten for den i og for seg ubetydelige nevnte Dominikanske republikk — for han brakte med seg en stor og kjær gave for Kirken, nemlig et frivillig inngått konkordat på vegne av sitt land. Her ligger nettopp kjernen i det pavelige diplomati: fred mellom kirke og stat, mellom folk og raser, mellom høy og lav.

Alle vet dette. Derfor ønsker også alle kongresser, som så ofte blir holdt i Roma og som for det meste er av internasjonal karakter, å bli mottatt av Den hellige far. I dag statistikere, i morgen jurister og leger, i overmorgen sportsfolk og historikere. Til dem alle sier Paven noen ord, og de er alltid preget av stor fagkunnskap. Ethvert yrke som øves i ærlighet er jo likt for Guds lov. Et hjertelig bifall er alltid takken som lyder ham i møte, når folk av alle yrker møtes her ved verdens åndelige midtpunkt.

— m.

BØNNENS APOSTOLAT

Bønneintensjonene for 1955 er følgende:

Februar: At det tekniske fremskritt må føre mennesket til Gud — Om Kirkens fremgang i Den mellomafrikanske forbundsstat.

Mars: For den Hellige Fars særlige og alminnelige anliggender. — For Kirken i Pakistan.

April: For de prester og ordensfolk som arbeider på ungdommens religiøse oppdragelse. — For de kristne som lever blant buddhister.

Mai: At vi må høyakte jomfrueligheten, som det sømmer seg for kristne. — Om flere kall blant Filippinernes befolkning.

Juni: At leger og sykepleiersker må erkjenne sitt store ansvar overfor Gud. — For Kinas ungdom.

Juli: For de voksnes religiøse utdannelse. — At legfolk i misjonene må oppøves til apostolisk virke.

August: Om fredelig samarbeide mellom nasjonene. — At ekteskap og familieliv i Asia må preges av kristne læresetninger.

September: At spørsmålet om kvinnes rettigheter må bli løst i kristen ånd. — At den kristne oppdragelse må innta førsteplassen ved siviliseringen av de primitive folk.

Oktober: For biskoper og prester i «Taushetens kirke». — At misjonens fremgang, særlig i Afrika, ikke må hindres ved mangel på misjonærer og pengemidler.

November: Mere botsånd blant de kristne. — For indianerne og negrene i Mellom-Amerika.

Desember: Om fremgang for «Korstoget for en bedre verden». — For universitetsstudentene i Japan.

*

Etter her å ha oppgitt månedsintensjonene samlet, vil vi gjenta dem enkeltvis måned for måned i årets løp.

Høy svensk utmerkelse til Moder Elisabeth i Rom

I følge Svenska Dagbladets Rom-korrespondent har generalforständerinnen for Birgittaordenen, Moder Elisabeth, av Kong Gustav nylig blitt tildelt kommandørkorset av Nordstjärneordenen. Moder Elisabeth, som er svenskfødt, vil 4. juni fylle 85 år, men leder til tross for denne høye alder ennå den gren av Birgittaordenen som hun etter sin konversjon grunnla. Denne har f. t. 8 klostre rundt om i verden, ett i Sveits, ett i England, ett i India, to i Sverige og tre i Italia. Hennes sterke personlighet har preget hele ordenens nye historie, og hun er elsket for sin store hjelpsomhet mot alle som henvender seg til henne og hennes medsøstre. Ikke minst gjorde hun seg fortjent i krigsårene for sitt hjertelag og for sitt mot, mange er de jøder og forfulgte personer som kan takke Moder Elisabeth for at de overlevde trengslene. For dette ble hun bl. a. tildelt en av Malteserordenens høyeste æresbevisninger. Til den ærverdige og avholdte abbedisse i St. Birgittaklosteret ved Piazza Farnese i Rom går ved denne anledning også vår takk for alt hva hun har betydd for norske romafarere. Hennes hjerte slår varmt for Hellig Olavs land og for Kirkens arbeide her, det vet vi.

Og vi på vår side ville gjerne dele den stolthet våre svenske trosfeller med rette kan føle ved å ha en slik verdig representant for sitt land og for hele Norden i Den evige stad.

FASTELAVNSFEST

til inntekt for feriehemmet
« PERSBRÅTEN »

i foreningslokalet, Akersveien 5, Oslo.

Lørdag 19. februar kl. 17: Barneaften.
Søndag 20. februar kl. 18.30: For voksne.
Kirkekaffe med loddsalg fra kl. 10.30.

Ta venner og kjente med.

Marlakongregasjonen.

Onsdag 2. mars: Andakt i St. Josephs kapell kl. 19.30.
Deretter samvær i foreningslokalet.

Styret.

TAKK

*Dypt rørt bringer jeg herved min inderligste takk til hver enkelt for de vennlige tanker som har ligget bak alle bidrag til den gave som jeg har mottatt ved fratredelsen fra St. Olav.
Marie Rasmussen.*

Thanksgiving to Our Lady and Sacred Heart for help and favours after prayers and novenas. — Publication promised. B-L.

Vi vil også gjerne på denne måte takke alle som har vist deltagelse ved Pater Leo's bortgang og begravelse.

f. Fransiskanerne
Th. Notenboom, O.F.M.

UTLANDET:

VATIKANET

Film-, radio- og fjernsynskomiteé.

I Vatikanet er det nylig dannet en komité som skal ta seg av film-, radio- og fjernsynsproblemer i forbindelse med tro og moral. Hittil har det vært en pavelig filmkommisjon.

Paven har godkjent statuttene som sier at komitéen skal innlede samarbeide med de forskjellige lands respektive katolske organisasjoner for film, radio og fjernsyn. Komitéen skal påse at Den hellige stols retningslinjer på disse områder blir overholdt, men uten å felle noen dom over utsendelser eller flimfremvisninger. Dette skal overlates til de enkelte lands eller bispedømmers organisasjoner.

Pave Pius XII oppfordrer til forståelse for løslatte straffanger.

I slutten av 1954 holdt Paven en tale for katolske jurister på en kongress i Roma. Den tredje og siste del av talen er nylig utkommet i form av et lite hefte, da Paven ble for syk til å holde den. De to første deler ble trykt allerede under kongressen.

Paven behandler her fangenes psykologiske, juridiske, moralske og religiøse forhold når de slipper ut av fengslet. Han fremholder sterkt at de ikke må overlates til seg selv, men at de må få kjærlig og forståelsesfull hjelp så de kan greie å heve seg over den straffen og lidelsen de har gjennomgått. Med tro og kjærlighet og med nåde, fremhever Paven, er det mulig å bibringe dem lys og klarsyn, og den styrke og støtte de i sin svakhet trenger. De trenger å få fra andre gode råd, hjelp, medfølelse, oppmuntring.

Videre formaner Paven samfunnet til å komme fangene i møte når de blir løslatt ved å ta velvillig imot dem, ikke med

RADIO VATICANA

Sendetider i vinterhalvåret 1955

SØN- OG HELLIGDAGER	Bølgelengder (m):
08.00 Messe	48.47, 41.21, 31.10, 25.67
08.35 Preken på forskj. språk	48.47, 41.21, 31.10, 25.67
09.00 Orientalisk ritus	41.21, 31.10, 25.67, 19.84
SVENSK/DANSK/NORSK	
15.45 (Onsdag)	41.21, 31.10, 25.67, 19.84, 196
ENGELSK	
15.00 (Daglig)	41.21, 31.10, 25.67, 19.84, 196
18.15 (Daglig)	48.47, 41.21, 31.10, 25.67, 196
16.00 (Tirsdag)	31.10, 25.67
FRANSK	
11.45 (Daglig)	41.21, 31.10, 25.67, 19.84, 196
14.30 (Daglig)	41.21, 31.10, 25.67, 19.84, 196
18.45 (Daglig)	48.47, 41.21, 31.10, 25.67, 196
07.30 (Torsdag)	19.84, 16.82
TYSK	
12.45 (Daglig)	41.21, 31.10, 25.67, 19.84, 196
14.45 (Daglig)	41.21, 31.10, 25.67, 19.84, 196
19.45 (Daglig)	48.47, 41.21, 31.10, 25.67, 196
ITALIENSK	
13.30 (Daglig)	48.47, 31.10, 196, 384
20.00 (Daglig)	196, 384
20.15 (Daglig)	48.47, 41.21, 31.10, 25.67, 196, 384
POLSK	
12.15 (Daglig)	41.21, 31.10, 25.67, 19.84, 196
15.15 (Daglig)	41.21, 31.10, 25.67, 19.84, 196
19.15 (Daglig)	48.47, 41.21, 31.10, 25.67, 196

en blind, men klartseende kjærlighet slik at de på en hensynsfull måte kan bli hjulpet til å finne seg til rette igjen og bli fri fra skyldfølelse.

Ved samme anledning uttalte Paven sin sympati med dem som lider uskyldig i konsentrasjonsleirer, på tvangsarbeid, eller i sunnhetsskadelige gruber hvor totalitære statsmakter har forvist dem.

Paven blir langsomt bedre.

Det foreligger få offisielle opplysninger om Pavens sunnhetstilstand, men det er allikevel kjent at den er tilfredsstillende, omstendighetene tatt i betraktning. Han fortsetter å følge legenes råd om å hvile mer på morgenen og å følge den foreskrevne diett. Han er fremdeles så svak at han bare kan utføre de viktigste plikter.

Den 29. januar mottok Paven Perus nye ambassadør i høytidelig audiens.

Pave Pius XII's takk til utenlandske journalister i Roma.

I anledning av de nyttårsønsker Paven mottok fra utenlandske journalister, har han sendt dem følgende brev ved monsignore Dell'Acqua i statssekretariatet:

Pave Pius XII setter meget stor pris på de ønsker han har mottatt, og takker alle dem som har skrevet sine navn og hilsenen. Hans Hellighet gleder seg over i denne handling å kunne se en oppriktig æresbevisning overfor Den hellige stol, og denne på sin side har alltid vist sympati med alle som arbeider med sin penn i sannhetens tjeneste.

Hans Hellighet gjengjelder nyttårshilsenen med å ønske alt godt for det året som er begynt, idet han håper at hver og en av journalistene vil finne tilfredsstillelse i det krevende arbeid de har valgt. Måtte de først og fremst bidra til å virkeliggjøre en sann fred — som de folk de representerer inderlig lengter etter.

Med disse følelser og ønsker påkaller Hans Hellighet Den Høyestes hjelp og velsignelse over deres liv og arbeid.

ARGENTINA

Katolsk avis likvidert på rekordtid.

Siden begynnelsen av januar i år har nok mange rundt i verden vært spent på hvordan det skulle gå med den eneste katolske avisen i Buenos Aires, El Pueblo. Den er nå nylig ganske enkelt beslaglagt av regjeringen, og det på ekstra kort tid.

På formiddagen den 12. januar bekjentgjorde A.F.P. i Buenos Aires at det var åpnet en rettslig undersøkelse mot de ansvarlige sjefer for nevnte avis. 12 timer senere ble følgende meddelelse sendt ut av Reuter: Et offisielt kommunike bekjentgjør auksjon over maskiner, innbo og papir etter avisen El Pueblo. Motivene for dette juridiske inngrep var: Unnlatt å betale til arbeidernes kasser og ulovlig bruk av et pantelån.

Det hele er nok et ledd i «normaliseringen av forholdene mellom kirken og staten» som den argentinske utenriksminister kalte det da han nylig var på reise i Europa. En vet nå hva peronismen mener med denne «normalisering». Det gjelder å begrense Kirkens virkefelt til bare å gjelde administrasjonen av sakramentene og undervisning om overnaturlige sannheter, som bare må angå de troendes private liv. Alt hva Kirken foretar seg på det offentlige område angriper statens overherredømme.

BRASILLEN

Program for den eukaristiske kongress 1955.

Kardinalbiskopen i Rio de Janeiro, Mgr. Jaime de Barros Camara, har uttalt at over to millioner troende fra hele verden vil delta i den 36. eukaristiske kongress som skal holdes i Rio fra 17. til 24. juli i år. Før første gang er nå programmet også bekjentgjort.

Den 17. juli feires Brasiliens beskytterinne, vår frue av Aparecia, og samtidig åpnes en internasjonal misjonsutstilling.

ST. OLAVSLAGET OG OSLO KATOLSKE UNGDOMSLAG

arrangerer FAMILIEAFTEN søndag 27. febr. kl. 20.00
i Foreningslokalet, Akersv. 5.

Stortingsmann Selvig taler om «En verden».

Filmforevisning. — God kunstnerisk underholdning.

Entré kr. 2.— inkl. servering.

Samme dag begynner de internasjonale katolske organisasjoners arbeid. Den 18. åpnes den internasjonale karitasutstillingen. Den 19. mottas den pavelige utsending på kongressplassen og senere blir det en båtprosessjon på bukten ved Rio.

De følgende dager blir det lest messer etter romersk, maronitisk og bysantinsk ritus. Fra den 20. blir det noen dager beregnet på studier, og den 21. blir det en fakkelprosessjon etterfulgt av en midnattsmesse. Kongressens høydepunkt blir pontifikalmessen den 24. på Kongressplassen.

Store arbeider har pågått i Rio og Kongressplassen er alt ferdig. Den går helt ned til den berømte vakre bukten, og sammen med to andre plasser i byen blir det plass til de ventede to millioner pilegrimer. Et kjempealter vil bli reist med havet som bakgrunn, og dekket av en glasskuppel. Over bukten rager en Kristusstøtte som sammen med fjellene og det blå vannet blir en overdådig dekorasjon.

DANMARK

Kjent journalist blir dominikanermunk.

Børge Rudbeck som har vært pariserkorrespondent til flere danske aviser ble nylig opptatt som munk i et fransk dominikanerkloster. Rudbeck som er 50 år gammel, har gitt sine redaksjoner beskjed om at han vil følge et indre kall og bli katolsk prest.

DE FORENTE STATER

Boknytt.

I løpet av de siste 12 måneder er det utkommet 423 katolske bøker i Amerika. De fleste er biografier, mange er historiske, og av asketisk karakter kan nevnes en ny utgave av Tomas a Kempis' Kristi etterfølgelse.

Nytt katolsk studiesentrum.

Den amerikanske presidents representant ved Den hellige stol under siste verdenskrig, Myron Taylor, har gitt en gave på en milliom dollars til New York katolske erkebispedømme. Pengene skal brukes til et katolsk studiesentrum på Long Island.

ENGLAND

Katolsk opplysningskontor.

Flere steder i utlandet, bl. a. i England, er det startet en ny form for opplysning om den katolske kirken. Det blir avertert i de store avisene at en kan skrive til et opplysningskontor og derfra få tilsendt brosjyrer eller hefter som omhandler det spørsmål vedkommende ønsker opplysning om. Heftene utgjør samlet et helt kursus om de mer elementære spørsmål om katolsk lære, og annonsene er formet som en serie hvor hvert enkelt spørsmål blir nevnt.

Kardinal Griffin åpnet og velsignet nylig «The catholic enquiry centre» i London, og sa i den anledning følgende:

«Det er i våre dager så megen likegyldighet og uvitenhet overfor religionen at et stort antall ikke-katolikker nødvendigvis aldri kommer i kontakt med prestene, og mange ville også grue seg for å få en prest på besøk. Det må derfor søkes nye måter å bringe Guds ord inn i hjemmene på, der hvor en prest vanligvis er utelukket. Det er en ting som alltid under normale omstendigheter finner veien inn i hjemmene, og det er avisene. Det er derfor sunn fornuft å bruke dette middel til å bringe Guds ord til de mennesker som — selv om de ikke kjenner Gud — søker etter sannhet i tidens forvirring.

Å avertere er imidlertid kostbart og først nylig har de første annonser stått i dagsavisene. Det er blitt meg fortalt at det er kommet inn en strøm av spørsmål som følge av annonser i «The national sunday press». Selv etter annonser bare i avisene utover landet kom det inn over 11 000 spørsmål. Blant disse ville over 6000 ha hele kurset.

De første resultater av over ett års arbeid begynner å vise seg. Omkring 3000 er nå snart ferdig med kurset, og av disse har over 400 bedt om å bli satt i forbindelse med en prest.

Hvem er det som svarer på annonsene? Naturligvis blir det strengt hemmeligholdt. En av de første betingelsene er at ingen vil bli oppsøkt av en prest uten at det blir anmodet spesielt om det, og all korrespondanse vil bli konfidensielt behandlet. Men det kan oppgis at nesten alle samfunnsgrupper, alle befolkningslag er representert. Av dem som hittil har sendt forespørsler er 75 % menn. Det er mennesker som normalt ikke kommer i kontakt med noen kirke.

Den beskjedne begynnelsen som ble gjort av en entusiastisk prest i «The catholic missionary society», er nå vokset til et

veldig arbeid som krever egne kontorer og en egen stab. Hvis denne opplysningsvirksomheten skal få drevet arbeidet effektivt, vil den trenge nærmere 40 000 pund om året. Å skaffe midler til driften av dette opplysningskontor må appelleres til hver enkelt katolikk. Det arbeid som det driver utgjør en vesentlig del av Kirkens lærevirksomhet på misjonens område i våre dager, og for dette er enhver av oss ansvarlig.»

Ateistisk radioforedrag forårsaker kraftige reaksjoner.

Engelsk presse i sin helhet har protestert mot en utsendelse i BBC i januar i år, da en psykolog ved universitetet i Aberdeen, Margaret Knight, i et foredrag uttalte at Gud ikke eksisterte. Den vitenskapelige humanisme, sa mrs. Knight, som fastslår at menneskenes viktigste gjøremål bare angår det jordiske og materielle liv, gir det beste svar som kan gis på den trang menneskeheten har til en moralsk rettesnor.

Dette første foredrag vakte stor misnøye i pressen og BBC ble anmodet om å annullere det neste som skulle holdes.

FRANKRIKE OG JUGOSLAVIA

Marsjal Tito invitert av president Coty.

Gjennom Frankrikes diplomatiske representant i Beograd har president Coty sendt en offisiell innbydelse til marsjal Tito om å komme til Paris. Det overlates til Tito selv å bestemme når han vil komme, men det er forutsett at det først vil bli utpå våren. Jugoslavias leder skal ta imot Grekenlands konge i mars, og til høsten skal han til Etiopia for å gjengjelde keiser Haile Selassies besøk i Jugoslavia. Sannsynligvis vil Tito tilbringe sommeren i Jugoslavia for ikke å være for ofte borte fra sitt land.

Dette er første gang at marsjal Tito vil bli mottatt som statsoverhode av en av de tre vestlige stormakter. Da han var i England i 1952 var det bare i egenskap av regjerings-sjef at Sir Winston Churchill mottok ham. Dronningen tok ikke mot ham og det var alvorlige offentlige protester i anled-

ning av den ære som ble vist forfølgeren av kardinal Stepinac og de kirkesamfunn som ikke vil bøye seg for hans materialistiske diktatur.

FRANKRIKE

President Coty til Danmark.

Til våren skal president Coty reise til Danmark på offisielt besøk. Reisen skal foregå med panserskipet «Jean-Bart».

Abbé Pierre er syk.

Den franske presten L'abbé Pierre som med en uopplitelig energi har greid å skaffe hus til tusener av uteliggere og hjemløse, er for tiden meget syk av overanstrengelse. Det oppgis at han er i et kloster i Nice og må ha absolutt ro og hvile.

FORMOSA

Fransiskanerpater forblir på sin post.

På Quemoy, noen få kilometer fra den kommunistiske havn Amoy, fortsetter fransiskanerpater Druetto uforandret sitt arbeid, trass i trusler om at stedet skal bli angrepet. Pateren, som er fra Marseille, har også tidligere vært ute i hardt vær, men er alltid forblitt på sin post.

I 1931 kom han til China og under den kinesisk-japanske krigen måtte han iblant gjemme seg i fjellene. I 1951 ble han satt fast av de kinesiske kommunister og til slutt utvist fra landet. Han reiste da til Quemoy.

ITALIA

St. Karl Borromeus' etterfølger kysser asfalten.

Dagen før det høytidelige inntog i Milano kom Mgr. Montini som ny erkebiskop kjørende over Lambrobroen. Han stanset bilen, gikk ut og så utover landskapet som var hvitt av sne og dekket av en våt tåke. Han tok av seg hatten, falt på kne på veien og kysset den isete asfalten. Sjøføren kom løpende med et pledd, men for sent. — Det ble en improvisert

FREDRIKSTAD		
KJØP HOS VÅRE ANNONSØRER	FREDRIKSTAD MEIERI	Brødr. Syversen BENSIN & OLJE CO. Fredrikstad Tlf. 5920 Tønsberg » 12371
AUGUST HANSEN Murmester & Entreprenørforetning Telefon 1359	<i>Sko</i> BJARNE AARUM Fredrikstad	ALFR. GRØNNEBERG Urmaker & Optiker Fredrikstad
BRYNILDSENS FABRIKKER Drops og Mineralvann	FREDRIKSTAD BYGNINGS- ARTIKKELFORRETNING Byggevarer - Jernvarer Malervervarer	C. HANSSENS TRYKKERI OG BOKBINDERI Fredrikstad
BJØRNULF-FOTO-KINO Alt i foto. Utleie av kulturfilm og filmapparater. Tlf. 1921	HELENE ANDRESEN Kjøtt- og pølsevarer Fredrikstad Tlf. 2031	FREDRIKSTAD BLIK- & METALVAREFABRIK Andresen & Müller
O. Henriksens Sønner Aut. Rørleggere og Rørhandel Etabl. 1904 FREDRIKSTAD Tlf. 22 85 - 22 86		Mek. Verksted - Blikkemballasje og metallvarer av enhver slags - Jernfat i alle størrelser og for et- hvert øyemed - Isenkramartikler - Elektrisk og Autogensveisning - Stanseartikler.

stans for de 50 biler som dannet erkebiskopens følge. Geistlige og sivile strakte hodene ut og spurte hva som foregikk. Enkelte gikk ut og ble vitne til Mgr. Montinis handling. Denne sa fram en bønn til Den Helligånd og til Jomfru Maria, og gikk så med et lite smil opp i bilen igjen i det han sa «In nomine Domini — i Herrens navn!»

SVEITS

Studenter fra jernteppelandene kan studere i Friburg.

I Friburg i Sveits er det nylig dannet en organisasjon som vil bringe materiell og moralsk hjelp til flyktninger fra øst som ønsker å fortsette sine studier. Det katolske universitet i samme by har åpnet sine porter og gir forelesninger på tysk og fransk som nesten alle disse studenter forstår. For å kunne realisere dette henvender organisasjonen seg til katolikker hele verden over:

«Enhver kan støtte vårt arbeid med en gave hvor liten den enn er. Hver menighet, hvert klostresamfunn kan bidra til at en ung katolsk tsjekker, polakk, balter, ukrainer, får

materiell og moralsk hjelp. Hvis alle katolikker er brødre — som Evangeliet sier — så er nå tiden kommet da det kan vises ved gjerninger, ikke ved bare ord og protestskrivelser.»

SVERIGE

Det blir karmeliterkloster i vårt naboland.

Det første svenske karmeliterkloster vil bli grunnlagt i nærheten av Stockholm av belgiske nonner fra Gand i Belgia.

ØST-TYSKLAND

Et tusen ordenssøstre arrestert.

Fra Berlin meldes at rundt 1000 ordenssøstre ble arrestert i august måned i fjor og ført til områdene Posen og Krakau. Søstrene er nesten alle sykepleiersker og er nå anbrakt i dårlig vedlikeholdte gamle klostre og slott, hvor livsvilkårene kan sammenlignes med forholdene i konsentrasjonsleirer. Biskop Weskamm i Berlin har nylig satt seg i forbindelse med andre geistlige i Øst-Tyskland for å få søstrene løslatt.

ARENDALE		
Grunnl. 1886 THS. LØVOLD Tlf. 1173, 1495 Maling - Tau - Duk - Koster og børster - Skibsrekvisita - Malerverer Engros og en detail		Husk kontingenten kr. 18,—
<i>Joachim Larsen</i> Manufaktur og Ustyrforretning Tlf. 1081 - Etabl. 1872		
ARGUS MARGARINFABRIKK Arendal - Tlf. 2010 MORS MARGARIN - utmerket til smørbrød og all slags matlagning.	H. C. HANSEN & SØNN Brød og kaker	BYGGMESTER HANS NILSEN Nesset 362 Arendal
ARENDALE RAMMEFABRIKK & KUNSTHANDEL Tapetlager	Adel Ellefsen Aut. Installasjonsforretning Tlf. 1756 - Arendal - Tlf. 1756	

KJENTE BERGENS-FIRMAER

 <p>STRØMPER</p>	Manufakturvarer - Sengeutstyr SVERRE W. MONSEN Bergen	EGON JOHANNESSEN & CO. A/S Poteter - Grønnsaker - Frukt Engros Rikstelefon 16 809 Postboks 315 - BERGEN
 <p>DIDR. MEHN - ANDERSEN LEGE- og SYKEREKVISITER Bergen</p>	 <p>All slags skadeforsikring</p>	
 <p>Eche's for Handel's Bergen NYGARDSGT. 4</p>	ERLING KRAGE A/S PRYD- OG BRUKSKUNST Bergen Telefon central 14 110 Telegramadresse: «Kjell»	
	Sølv for alle anledninger	 <p>Theodor Olsens Efff. JUVELER SMÅSTRANDGT 4 Bergen</p>

OSLO

T. S. JACOBSEN

BEGRAVELSESBYRA

Ullevålsv. 1 - Oslo

Tlf. 33 23 34 - 33 22 46

Privat 41 64 78 - 69 43 72

UTNYTT KAFFEN BEDRE!

Melitta

KAFFETRAKTER
og ekstra fin snusmalt
kaffe gir

BEDRE KAFFE
DRØYERE KAFFE

Spesialforretning i
RUSTFRITT STAL
for sykehusene

KNUT JUUL CHRISTIANSEN

Stortingsplass 7 II

Tlf. 33 36 24 - Oslo

Tlgr.adr.: RUSTFRIKNUT

A SPARE ER EN VANE-
SAK, EN VILJESAK, EN
KARAKTERSAK

«KLAR»

Fåes i banker over hele landet

OBS!
Ved
adresseforandringer,
vennligst oppgi
den tidligere
adresse!

All slags forsikring

ANTH. B NILSEN & CO'S

ASSURANCEBUREAU A/S

Rådhusgaten 27, Oslo.

Telefon 41 01 10.

M. GALLUS

OSLO - Etabl. 1847

Leverer alt til leger, sykehus og laboratorier

G. GALLIGANI

PRYD- OG BRUKSKUNST

OSLO

SØREN HANSSEN
Kolonialforretning

Langes gate 6 - Oslo
Telefon 33 77 34

OLE KRISTIANSSEN

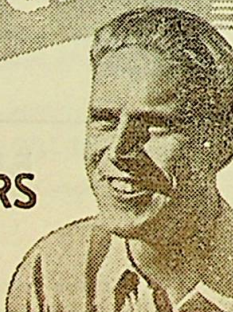
Snektermester
Heimdalsgt. 34 - Oslo.
Tlf. 68 13 58 - Etablert 1894
Spesialitet:
Møbler og innredningsarbeider

ODDVAR J. LODENG
MURMESTER & ENTREPRENØR

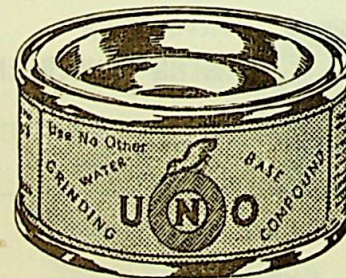
BEDRE CHANSER

MOLLERS TRAN GIR

- GODT HUMØR
- ØKET ARBEIDSLYST
- STØRRE LIVSMOT

KUN PÅ GRØNNE ORIGINALFLASKER

Bes:ie
og hurtigste
slipemiddel
for lager og
ventiler